

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ मनुष्याः सखेदाः सनिमेषा म्लायमानस्रजः सरजस्का भूमिस्पृशः देवास्तद्विपरीताः तृषितस्रजश्च तेरजाहीनाश्चेतिसर्मा
 कथं हि देवान् जानीयां कथं विद्यां न लंघ्यं ॥ एवं संचिंतयंती सा वैदर्भी भृशदुःखिता ॥ १३ ॥ श्रुतानि देवलिंगानि तर्कयामास भारत ॥ देवानां यानि लिंगानि स्थ
 विरेभ्यः श्रुतानि मे ॥ १४ ॥ तानीह तिष्ठतां भूमावेकस्यापि न लक्षये ॥ सा विनिश्चित्य बहुधा विचार्य च पुनः पुनः ॥ १५ ॥ शरणं प्रति देवानां प्राप्तकालं मन्यत ॥
 वाचा च मनसा चैव नमस्कारं प्रयुज्य सा ॥ १६ ॥ देवेभ्यः प्रांजलिं भूत्वा वेपमाने दमब्रवीत् ॥ हंसानां वचनं श्रुत्वा यथामे नैष धोवृतः ॥ पतित्वे तेन सत्येन देवास्तं प्र
 दिशंतु मे ॥ १७ ॥ मनसा वचसा चैव यथानाभिचराम्यहं ॥ तेन सत्येन विबुधास्तमेव प्रदिशंतु मे ॥ १८ ॥ यथा देवैः समेभर्ता विहितो निषधाधिपः ॥ तेन सत्येन मे
 देवास्तमेव प्रदिशंतु मे ॥ १९ ॥ यथेदं व्रतमारब्धं न लस्याराधने मया ॥ तेन सत्येन मे देवास्तमेव प्रदिशंतु मे ॥ २० ॥ स्वंचैव रूपं कुर्वंतु लोकपाला महेश्वराः ॥ यथा
 हमभिजानीयां पुण्यश्लोकं नराधिपं ॥ २१ ॥ निशम्य दमयंत्यास्तत्करुणं प्रतिदेवितं ॥ निश्चयं परमं तथ्यमनुरागं च नैष धे ॥ २२ ॥ मनोविशुद्धिं बुद्धिं च भक्तिं
 रागं च नैष धे ॥ यथोक्तं च क्रिरे देवाः सामर्थ्यं लिंगधारणे ॥ २३ ॥ सा पश्यद्विबुधान्सर्वान् स्वेदान्स्तब्धलोचनान् ॥ तृषितस्रजोहीनान् स्थितान् स्पृशतः क्षितिं ॥
 ॥ २४ ॥ छायाद्वितीयो म्लानस्रजः स्वेदसमन्वितः ॥ भूमिष्ठो नैष धश्चैव निमेषेण च सूचितः ॥ २५ ॥ सा समीक्ष्य तु तान् देवान् पुण्यश्लोकं च भारत ॥ नैष धं वरया
 मास भैमी धर्मेण पांडव ॥ २६ ॥ विलज्जमाना वस्त्रांतं जग्राहाय तलोचना ॥ स्कंधदेशेऽस्तजत्तस्य स्रजं परमशोभनां ॥ २७ ॥ वरयामास चैवैनं पतित्वे वरवर्णि
 नी ॥ ततो हा हेतिसहसामुक्तः शब्दो नराधिपैः ॥ २८ ॥ देवैर्महर्षिभिस्तत्र साधुसाध्विति भारत ॥ विस्मितैरीरितः शब्दः प्रशंसद्विर्नलंघ्यं ॥ २९ ॥ दमयंती तु कौरव्य
 वीरसेनसुतो वृषः ॥ आश्वासयद्वरारोहां प्रलृष्टेनांतरात्मना ॥ ३० ॥ यत्वं भजसि कल्याणि पुमांसं देवसन्निधौ ॥ तस्मान्मां विद्धि भर्तारमेतत्तेव च नेरतं ॥ ३१ ॥
 यावच्च मे धरिष्यंति प्राणा देहे शुचिस्मिते ॥ तावत्त्वयि भविष्यामि सत्यमेतद्वीमिते ॥ ३२ ॥ दमयंती तथा वाग्भिरभिनंद्य कृतांजलिः ॥ तौ परस्परतः प्रीतौ दृष्ट्वा त्व
 ग्निपुरोगमान् ॥ ३३ ॥ तानेव शरणं देवान् जग्मतुर्मनसा तदा ॥ वृते तु नैष धे भैम्या लोकपाला महौजसः ॥ ३४ ॥ प्रलृष्टमनसः सर्वे नलायाष्टौ वरान्ददुः ॥ प्रत्यक्ष
 दर्शनं यज्ञे गतिं चानुत्तमां शुभां ॥ ३५ ॥

सः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ यद्यस्मान्मां भजसि तस्मात्तेतव वचने रतं इत्येतद्विद्धि ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥